

LÄHDEN TAAS

SAN. LASSE WIKMAN

SÄV. BO SÖDERHOLM

Se ta-voit-taa ja val - taan - sa saa, kuin kouk - kuun kii sii - hen jäin.

En se-lit - tää o - saa e-nem-pää, on men - tä - vä e - teen - päin.

Kai jos - kus vie - lä sen ym - mär - rän ja löy - tää vain myös tär - keim - män.

Mä läh - den taas tie - dän sen, ta-kai - sin löy - dä en el - len lyh - ty - ä tääl - lä nää.

Mä läh - den taas, tun - ne tuo pa-kot-taa, kut - suu luo ja häm - men-tää, mä

myön - nän sen on 1. sie - lu juu - re - ton. Se kuis - kai - lee: pois

kai - kes - ta mee, oo va - paa vaan kul - kemaan. Nyt vä-syt - tää pik - ku-hil-

jaa tää. Jos op - pi - sin juur - tu - maan. Kai jos - kus vie - lä sen

ym - mär - rän ja löy - tää vain myös tär - keim - män. sie - lu juu - re-ton.

Vai - me - nee tuo tun - ne hil - jal - leen.

Lyh-dyn kirk - kaam-min vih - doin nään. Vai - me - nee ja toi - sin kai - ken teen:

Läh - den kai ker - ran, sit - ten jään.

Mä läh-den taas, tie - dän sen, ta - kai - sin löy - dä en, el - len lyh - ty - ä tääl - lä nää.

Mä läh-den taas, tun - ne tuo pa - kot - taa, kut - suu luo ja 1. häm - men - tää.

2. häm - men - tää. Mä myön - nän sen, on sie - lu juu - re - ton. gtr.

On sie - lu juu - re - ton...

Levytys: Taikakuu